

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2023 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie J. S.

wniosków obrońcy skazanego oraz osobistego wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 marca 2022 r., sygn. akt X Ka 41/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 1 września 2021 r., sygn. akt X K 637/16, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, zdaniem obrońcy, jest słuszny z uwagi na to, że w sprawie doszło do rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, skutkiem czego zarzuty kasacyjne są trafne. Zachodzi zatem wysokie prawdopodobieństwo ich uwzględnienia. W przypadku uwzględnienia kasacji wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności spowoduje u skazanego „nieodwracalne i wyjątkowo dolegliwe skutki”.

Z kolei skazany w nadesłanym do Sądu Najwyższego piśmie podniósł w szczególności zarzuty wobec orzeczenia Sądu odwoławczego, kwestionując jego prawidłowość. Zawarł w nim także wniosek o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności powołując się na swój zły stan zdrowia.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter

wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Innymi słowy, ze względu na wagę podniesionych zarzutów, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku może mieć miejsce, jeżeli zachodzi wysokie, niemal zbliżone do pewności, prawdopodobieństwo uchylenia prawomocnego wyroku (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890; z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

W pierwszej kolejności trzeba stwierdzić, że samo powołanie się na treść zarzutów kasacji przez obrońcę skazanego (podobnie, jak i zarzutów podniesionych przez skazanego – niezależnie od treści art. 526 § 2 k.p.k.) nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary, bądź z dużą dozą prawdopodobieństwa zaskarżony wyrok zostanie uchylony. Jakkolwiek nie można tego wykluczyć, to jednak brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonych w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosków o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Nie negując nie najlepszego stanu zdrowia skazanego należy podnieść, że okoliczności z tym związane w pierwszej kolejności winny być podstawą dochodzenia możliwości uzyskania przerwy w wykonywaniu przez niego kary.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[a]